

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. prosince 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Miroslava Dlouhého, a soudců JUDr. Miroslava Nováka a JUDr. Dany Kancírové, odvolání obžalovaných R. C., M. K. a městského státního zástupce proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 29.11.2019, č.j. 8 T 16/2016-1733, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** v celém rozsahu.

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 trestního řádu **se nově rozhoduje** tak, že

Obžalovaní:

R. C., narozený XXXX v XXXX, OSVČ, trvale bytem XXXX,

a

M. K., narozený XXXX v XXXX, OSVČ, trvale bytem XXXX, XXXX,
jsou vinni, že

1. začátkem května 2011 jako zástupci společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, několikrát navštívili M. S., nar. XXXX, v místě jejího trvalého bydliště v XXXX na ulici XXXX a nabídli jí poskytnutí půjčky ve výši 1.000.000,- Kč, s čímž M. S. souhlasila a dne 17. 5. 2011 v Holešově na Městském úřadě s ní uzavřeli smlouvu o půjčce ve výši 1.000.000,- Kč, kde M. S. byla v postavení dlužníka a společnost XXXX věřitelem, též den uzavřeli zástavní a kupní smlouvu na nemovitosti M. S., a to na budovu č. p. XXXX stojící na pozemku p. č. XXXX a pozemky p. č. XXXX, p. č. XXXX a p. č. XXXX, vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXXX, pro katastrální území XXXX, obec XXXX, okres Kroměříž u Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, územní pracoviště XXXX, kdy při podpisu smlouvy předstírali časovou tíseň se záměrem, aby smlouvy byly podepsány dříve, než si je M. S. mohla před podpisem přečíst a dozvědět se, že půjčku musí uhradit do tří měsíců, o čemž M. S. neinformovali a využili tím její nepozornosti a naivity a takto jednali s tím, že M. S. celou částku 1.000.000,- Kč neposkytnou a ani neposkytnou, ale budou jí po ní požadovat, přičemž při podpisu smlouvy o půjčce dne 17. 5. 2011 jí poskytli pouze částku ve výši

93/2020

165.465,- Kč, kterou si původně chtěla půjčit, tou uhradili exekuci M. S. a více nic neposkytli a po uplynutí tříměsíční lhůty dne 15. 8. 2011 zaslali M. S. výzvu k úhradě předmětné půjčky na částku 1.090.000,- Kč, která jí nebyla v této výši poskytnuta, na základě čehož M. S., ze strachu aby nepřišla o svoji nemovitost, tuto prodala své dceři P. S., nar. XXXX, která si na koupi musela vzít hypoteční úvěr u UniCredit Bank Czech Republic, a.s., IČ 649 48 242 a po vzájemných jednáních o výši požadované částky, byla z tohoto hypotečního úvěru uhrazena dne 30. 9. 2011 částka 900.000,- Kč, čímž způsobili M. S. škodu ve výši 734.535,- Kč,

tedy,

sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku větší škodu,

2.1. v červnu 2012 jako zástupci společnosti XXXX přislíbili T. B., nar. XXXX, půjčku ve výši 100.000,- Kč za účelem úhrady jeho dřívějších dluhů a dne 8. 6. 2012 v Břeclavi uzavřeli s J. B., nar. XXXX (otec T. B.) smlouvu o půjčce finanční částky ve výši 500.000,- Kč, kdy před podpisem smlouvy si T. B. stačil rychle přečíst první stranu této smlouvy a na jeho dotaz, proč je ve smlouvě uvedena částka 500.000,- Kč odpověděl M. K., že je to kvůli daním, čemuž T. B. uvěřil, ale dále využili časovou tíseň T. B., který spěchal do zaměstnání, o čemž M. K. a R. C. věděli a jednali tak celou dobu se záměrem, aby smlouvy byly podepsány dříve, než si je T. B. aj. B. mohli řádně přečíst a dozvědět se, že porušením smluvních podmínek týkajících se uzavření pojištění, vzniká společnosti XXXX nárok na zesplatnění půjčky do 30 dnů společně se smluvními pokutami, o čemž je neinformovali a využili tím jejich naivity, a takto jednali vědomi si, že smluvní podmínky smlouvy týkající se pojištění jsou vzhledem k postavení a možnostem dlužníka, starobního důchodce, prakticky nesplnitelné a že T. B. celou částku ve výši 500.000,- Kč neposkytnou, ale budou ji požadovat, kdy dne 8. 6. 2012 převedli z bankovního účtu č. XXXX vedeného u Fio banky, a.s. ve prospěch účtu T. B. č. 185776760 vedeného u GE Money bank, a.s. pouze částku 100.000,- Kč a nic víc neposkytli a po uplynutí 30 denní lhůty dne 31. 7. 2012 společnost XXXX uplatnila zesplatnění půjčky a požadovala úhradu částky ve výši 600.000,- Kč, ačkoliv poskytla pouze 100.000,- Kč a na základě této žádosti si J. B. dne 6. 9. 2012 vzal u společnosti XXXX, IČ 292 28 913, úvěr, ze kterého dne 12. 9. 2012 a 13. 9. 2012 uhradil společnosti XXXX požadovanou částku ve výši 600.000,- Kč, čímž se M. K. a R. C. neoprávněně obohatili o částku 500.000,- Kč, kterou J. B., nar. XXXX neposkytli,

2.2. v srpnu 2012 jako zástupci společnosti XXXX, přislíbili manželům J. N., nar. XXXX a D. N., nar. XXXX, půjčku finančních prostředků ve výši 150.000,- Kč, aby mohli uhradit své dřívější dluhy, na základě čehož byla v Olomouci dne 24. 8. 2012, na pobočce Pošty 2, uzavřena smlouva o půjčce finanční částky ve výši 400.000,- Kč, kde manželé N. byli v postavení dlužníka a společnost XXXX věřitelem a k zajištění pohledávky ze smlouvy o půjčce uzavřeli též den i zástavní smlouvu na nemovitosti J. N. (vlastník ideální 1/2), a to budovu č. p. XXXX stojící na pozemku p. č. XXXX a pozemků p. č. XXXX a p. č. XXXX, vše zapsáno na listu vlastnictví XXXX pro katastrální území XXXX u Olomouce, obec a okres Olomouc, u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, katastrální pracoviště Olomouc, přičemž oba se nejdříve ujistili dotazem na J. N., že nemá pojištění nemovitostí a při podpisu smlouvy předstírali časovou tíseň se záměrem, aby smlouvy byly podepsány dříve, než si je manželé N. mohli řádně přečíst a dozvědět se, že ve smlouvě je uvedená částka ve výši 400.000,- Kč v rozporu s požadovanou částkou 150.000,- Kč a že porušením smluvních podmínek týkajících se uzavření pojištění, vzniká společnosti XXXX nárok na zesplatnění půjčky do 30 dnů společně se smluvními pokutami, o čemž je neinformovali, čímž využili jejich nepozornosti a naivity a takto jednali se záměrem, že smluvní podmínky smlouvy týkající se pojištění jsou vzhledem k postavení a možnostem dlužníků, starobních důchodců prakticky nesplnitelné a že manželům N. celou částku 400.000,- Kč neposkytnou, ale budou ji požadovat a po podpisu smluv J. N. před poštou předali pouze částku ve výši 130.000,- Kč a nic víc neposkytli a po uplynutí 30 denní lhůty, přes skutečnost, že manželé N. půjčku řádně hradili,

93/2020

uplatnila dne 16. 10. 2012 společnost XXXX zesplatnění půjčky, kdy požadovala částku 694.246,- Kč a dne 22. 4. 2013 výzvou k vyklizení nemovitosti požadovali úhradu částky 1.042.967,- Kč, na což manželé N. reagovali odmítnutím částku uhradit, odstoupili od smlouvy a přestali řádně hradit splátky do vyřešení celé záležitosti, čímž se M. K. a R. C. snažili neoprávněně obohatit ke škodě manželů J. a D. N. o částku 912.967,- Kč,

tedy,

sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu, přičemž dílem se tohoto jednání dopustil v úmyslu jej spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

3.1. v srpnu 2013 jako zástupci společnosti XXXX přislíbili O. H., nar. XXXX, poskytnutí půjčky za účelem úhrady dluhu za dodávku zemního plynu u společnosti BOHEMIA ENERGY entity s.r.o. a dne 29. 8. 2013 v Brně pak byla uzavřena smlouva o půjčce finanční hotovosti ve výši 350.000,- Kč, kde O. H. a jeho matka V. H., nar. XXXX, byli v postavení dlužníka a společnost XXXX věřitelem, kdy k zajištění pohledávky ze smlouvy o půjčce uzavřeli též den i zástavní smlouvu na nemovitosti V. H., a to budovu č. p. XXXX stojící na pozemku p. č. XXXX a pozemků p. č. XXXX a p. č. XXXX, vše zapsáno na listu vlastnictví XXXX pro katastrální území Královo Pole, obec Brno, okres Brno-město, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno-město, při podpisu smlouvy předstírali časovou tíseň se záměrem, aby smlouvy byly podepsány dříve, než si je H. mohli řádně přečíst a dozvědět se, že ve smlouvě je uvedená částka ve výši 350.000,- Kč v rozporu se skutečně obdrženou částkou 50.000,- Kč a že porušením smluvních podmínek týkajících se uzavření pojištění, vzniká společnosti XXXX nárok na zesplatnění půjčky do 30 dnů společně se smluvními pokutami, o čemž je neinformovali, čímž využili jejich nepozornosti a naivity a takto jednali s vědomím, že smluvní podmínky smlouvy týkající se pojištění jsou vzhledem k postavení a možnostem dlužníků, starobních a invalidních důchodců, prakticky nesplnitelné a že H. celou částku 350.000,- Kč neposkytnou, ale budou ji po nich požadovat, když po uzavření smlouvy byla O. H. předána pouze částka ve výši 50.000,- Kč a více nic neposkytli a po uplynutí 30 denní lhůty vzniklo právo společnosti XXXX na zesplatnění půjčky, což dne 7. 11. 2013 uplatnila a požadovala úhradu ve výši 1.202.287,- Kč, kdy na základě tohoto se H. rozhodli nemovitost prodat prostřednictvím realitní kanceláře XXXX (XXXX), kdy po prodeji nemovitosti a po vzájemných jednáních mezi realitní kanceláři a společností XXXX bylo dohodnuto vyplacení částky 750.000,- Kč, která byla vyplacena postupně v měsíci prosinci 2013, čímž způsobili O. H., nar. XXXX a V. H., nar. XXXX, škodu ve výši 700.000,- Kč,

3.2. na přelomu září a října 2013 jako zástupci společnosti XXXX přislíbili V. V., nar. XXXX, půjčku ve výši 300.000,- Kč za účelem úhrady dluhů a dne 3. 10. 2013 byla na poště v Lomnici uzavřena smlouva o půjčce finanční částky ve výši 550.000,- Kč, v které byli V. V., nar. XXXX a M. V., nar. XXXX v postavení dlužníka a společnost XXXX věřitelem, kdy k zajištění pohledávky ze smlouvy o půjčce uzavřeli též den i zástavní smlouvu na nemovitosti manželů V., a to budovu č. p. XXXX stojící na pozemku p. č. XXXX a pozemků p. č. XXXX a p. č. XXXX, vše zapsáno na listu vlastnictví XXXX pro katastrální území XXXX, obec XXXX, okres Brno-venkov, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Brno-venkov, při podpisu smlouvy předstírali časovou tíseň se záměrem, aby smlouvy byly podepsány dříve, než si je manželé V. mohli řádně přečíst a dozvědět se, že je v ní uvedená částka ve výši 550.000,- Kč v rozporu se skutečně obdrženou částkou 300.000,- Kč a že porušením smluvních podmínek týkajících se uzavření pojištění, vzniká společnosti XXXX nárok na zesplatnění půjčky do 30 dnů společně se smluvními pokutami, o čemž je neinformovali, čímž využili jejich nepozornosti a naivity a takto jednali vědomi si, že smluvní podmínky smlouvy týkající se pojištění jsou vzhledem k postavení a možnostem manželů V. prakticky nesplnitelné a že jim celou částku 550.000,- Kč neposkytnou, ale budou ji požadovat celou, kdy po uzavření smlouvy byla předána V. V. před poštou po podpisu smlouvy pouze částka ve výši 300.000,- Kč a více nic neposkytli, přičemž na dotaz V. V. na tuto

93/2020

skutečnost mu R. C. odpověděl, že je to jistění proti neplatičům, když později při podrobném prostudování smluvních podmínek smlouvy V. V. zjistil, že obsahují smluvní pokuty v souvislosti s uzavřením pojištění, kdy nesplněním smluvních podmínek do 30 dnů vzniklo právo společnosti XXXX na zesplatnění půjčky a proto od uvedené smlouvy dne 15. 10. 2013 odstoupil, avšak při jednání o úhradě půjčky po něm požadovali R. C. a M. K. částku ve výši 600.000,- Kč, jinak že uplatní všechny sankce ze smlouvy, a proto ze strachu, aby dluh nebyl vyšší, si V. V. dne 1. 11. 2013 vzal u společnosti XXXX, IČ XXXX, úvěr, ze kterého dne 1. 11. 2013 byla uhrazena částka ve výši 600.000,- Kč, čímž způsobili manželů V. a M. V., škodu ve výši 300.000,- Kč,

3.3. v říjnu 2013 jako zástupci společnosti XXXX, přislíbili manželům M. C., nar. XXXX a B. C., nar. XXXX, poskytnutí půjčky na úhradu dřívějších závazků u společnosti XXXX, IČ XXXX, ve výši 132.287 Kč a přislíbili jim vyřízení tohoto závazku u této společnosti, kdy pod různými záminkami, jako oV.ní podpisu k jednání se společností XXXX, odstranění zástavy, jednání na katastrálním úřadě apod., po předstírání časové tísně jim podstrčili dne 16. 10. 2013 v Brně-Bohunicích k podpisu kupní a zástavní smlouvu na jejich byt č. XXXX nacházející se v bytovém domě na ulici XXXX v Brně, a to bytovou jednotku č. XXXX nacházející se v domě č. p. XXXX, postaveném na pozemku p. č. XXXX a příslušný spoluvlastnický podíl 708/20382 na společných částech domu, vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXXX a XXXX pro katastrální území XXXX, obec Brno, okres Brno-město, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Brno-město, za kupní cenu 1.350.000 Kč, kdy manželé C. tyto smlouvy podepsali, aniž by si je přečetli, a dále jim za stejných okolností podstrčili potvrzení o uhrazení kupní ceny ze dnech 18. 10. 2013, 21. 10. 2013 a 22. 10. 2013 v Brně-Bohunicích, aniž by si je manželé C. přečetli a využili tím jejich nepozornosti a naivity, a takto jednali s tím, že uhradí pouze dluh u společnosti XXXX, ve výši 132.287 Kč, což dne 17. 10. 2013 vkladem na účet č. XXXX učinili a nic více manželům C. neposkytli, čímž za tuto cenu získali neoprávněně jejich nemovitost, kterou společnost XXXX dne 12. 3. 2014 prodal osobě R. Š., nar. XXXX za částku 1.550.000 Kč, čímž způsobili M. C. škodu ve výši 1.217.713 Kč,

tedy

sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu,

4.1. v červnu 2014 jako prokuristé společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, Praha, přislíbili A. F., nar. XXXX, poskytnutí půjčky ve výši 80.000,- Kč, a dne 13. 6. 2014 na poště v Brně Bystrci uzavřeli smlouvu o zápůjčce finanční částky ve výši 280.000,- Kč, kde A. F. byla v postavení vydlužitele a společnosti XXXX jako zapůjčitel, když k zajištění pohledávky ze smlouvy o zápůjčce uzavřeli též den i zástavní smlouvu na nemovitosti A. F., a to bytovou jednotku č. XXXX nacházející se v domě č. p. XXXX, XXXX, XXXX, postaveném na pozemku p. č. XXXX, XXXX, XXXX a příslušný spoluvlastnický podíl o velikosti id. 4095/438448 na společných částech domu č. p. XXXX, XXXX, XXXX a pozemků p. č. XXXX, XXXX, XXXX, vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXXX a XXXX pro katastrální území Bystrc, obec Brno, okres Brno-město, u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, územní pracoviště Brno-město, kdy při podpisu smlouvy předstírali časovou tíseň se záměrem, aby smlouvy byly podepsány dříve, než si je A. F. mohla řádně přečíst a dozvědět se jejich obsah, když však zjistila, že je ve smlouvě uvedena vyšší částka, než kterou požadovala půjčit, na což jí bylo odpovězeno, že se jedná o krytí jejich společnosti, čemuž A. F. uvěřila, čímž využili její naivity a takto jednali vědomi si, že jí celou částku 280.000,- Kč neposkytnou, ale budou ji po ní požadovat, předali jí pouze před poštou v Brně Bystrci částku 80.000,- Kč, uzavřenou smlouvu jí nepředali s tím, že jí zašlou poštou, což neučinili a poté co dne 13. 6. 2014 A. F. zjistila, že byl proveden vklad zástavního práva na její nemovitost se rozhodla ke dni 20. 6. 2014 od smlouvy o zápůjčce písemně odstoupit a dne 10. 9. 2014

93/2020

zapůjčenou částku ve výši 80.000,- Kč vrátila, avšak společnost XXXX z titulu odstoupení od smlouvy požadovala po A. F. uhradit celou částku uvedenou ve smlouvě s příslušenstvím ve výši 297.695,- Kč, což A. F. odmítla, čímž způsobili A. F. škodu ve výši 217.695,- Kč,

4.2. jako zástupci společnosti XXXX, IČ: XXXX, se sídlem XXXX, XXXX, přislíbili D. Ch., nar. XXXX, poskytnutí půjčky ve výši 200.000,- Kč, na základě čehož byla v Praze dne 2. 6. 2014 uzavřena smlouva o zápůjčce ve výši 490.000,- Kč, kde D. Ch. byl v postavení vydlužitele a společnost XXXX v postavení zapůjčitele, přičemž k zajištění pohledávky ze smlouvy o zápůjčce uzavřeli též den i zástavní smlouvu na nemovitosti D. Ch., a to bytovou jednotku č. 339/10 nacházející se v domě č. p. 338, 339, 340, postaveném na pozemku p. č. 636, 637, 638 a příslušný spoluvlastnický podíl o velikosti id. 546/19231 na společných částech domu č. p. 338, 339, 340 a pozemku p. č. XXXX, XXXX, XXXX, vše zapsáno na listu vlastnictví č. XXXX, XXXX a XXXX pro katastrální území XXXX, obec Praha, okres Hlavní město Praha, u Katastrálního úřadu pro hlavní město Praha, územní pracoviště Praha, kdy před podpisem smlouvy sice D. Ch. smlouva byla předložena k přečtení, ale tento jí neporozuměl a nezjistil, že povinnosti vydlužitele není schopen plnit, čímž vzniká společnosti XXXX, nárok na zesplatnění půjčky společně se smluvními pokutami, o čemž vydlužitele neinformovali a využili tím jeho naivity, a takto jednali vědomi si, že celou částku uvedenou ve smlouvě 490.000,- Kč mu neposkytnou, ale poskytnou mu pouze částku 200.000,- Kč a bez zájmu aby byla půjčka splacena bude po D. Ch. požadována částka 844.784,- Kč, kterou si již při podpisu smlouvy dne 2. 6. 2006 nechali D. Ch. písemně uznat, což po uplynutí lhůty k zesplatnění učinili 24. 7. 2014 a požadovali po něm uhradit částku 720.820,- Kč, přičemž zároveň tuto pohledávku dne 24. 7. 2014 postoupili společnosti XXXX, IČ XXXX, se sídlem Švábenice 359 za částku 750.000,- Kč a následně dne 6. 8. 2014 v Praze v bytě D. Ch. jej donutili k uznání závazku ve výši 844.784,- Kč vůči společnosti XXXX, čímž se obohatili ku škodě D. Ch. o částku 644.784,- Kč,

tedy

sebe a jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku značnou škodu, přičemž dílem se tohoto jednání dopustili v úmyslu jej spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo.

Tím spáchali,

přečin podvodu dle ustanovení § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku (bod č. 1) ve znění novely 333/2020 Sb.,

zločin podvodu dle ustanovení § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku dílem dokonáný (bod č. 2.1), dílem ve stádiu pokusu dle ustanovení § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (bod č. 2.2),

zločin podvodu dle ustanovení § 209 odstavec 1, odstavec 4 písmeno d) trestního zákoníku (body č. 3.1, 3.2 a 3.3),

přečin podvodu dle ustanovení § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku dílem dokonáný (bod č. 4.2) ve znění novely 333/2020 Sb., dílem ve stádiu pokusu dle ustanovení § 21 odstavec 1 trestního zákoníku (bod č. 4.1),

a odsuzují se,

Obžalovaný M. K.

93/2020

I.

Podle § 44 trestního zákoníku se pro přečin podvodu dle ustanovení § 209 odstavec 1, odst. trestního zákoníku (bod č. 1) ve znění novely 333/2020 Sb. **upouští od uložení souhrnného trestu** k trestu uloženého rozsudkem Okresního soudu v Kroměříži ze dne 10.12.2013, č.j. 9T 198/2013 – 1572.

II.

Podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku pro přečiny podvodu dle ustanovení § 209 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku ve znění novely 333/2020 Sb. (body 2.1– 2.2., přečin a 4.1 – 4.2) k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

2,5 (dvou a půl) let.

Podle § 56 odstavec 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví na částku **1.000 Kč, tedy celkem 100.000 Kč.**

Obžalovaný R. C.

Podle § 209 odstavec 4 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání

2,5 (dvou a půl) let.

Podle § 56 odstavec 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 68 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **peněžitý trest** ve výši 100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby se stanoví na částku **1.000 Kč, tedy celkem 100.000 Kč.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou **obžalovaní povinni společně a nerozdílně uhradit poškozeným:**

M. S., nar. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX škodu ve výši 734.535 Kč.

V. V., nar. XXXX a M. V., oba trvale bytem XXXX, XXXX škodu ve výši 300.000 Kč.

M. C., nar. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX škodu ve výši 1.217.713 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená A. F., nar. XXXX, trvale bytem XXXX, XXXX a J. N., nar. XXXX a D. N., nar. XXXX, oba trvale bytem XXXX, XXXX odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

93/2020

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození V. V., M. V., M. S. a M. C., odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městský soud v Brně uznal obžalované vinnými zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku (pod bodem 1), dále zločinem podvodu podle § 209 odst. 1,4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaným (bod 2.1) dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (bod 2.2), dále zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku (a to pod bodem 3.1, 3.2 a 3.3) a nakonec zločinem podvodu podle § 209 odst. 1,4 písm. d) trestního zákoníku, dílem dokonaným (bod 4.2), dílem ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (pod bodem 4.1), jichž se měli dopustit skutky tak, jak jsou uvedeny ve výroku tohoto rozsudku. Za to jim uložil tyto tresty. Obžalovanému M. K. I.) podle § 44 se pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1,4 písm. d) trestního zákoníku (bod bodem 1) upustil od uložení souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu v Kroměříži ze dne 10.12.2013, č.j. 9 T 198/2013-1572, II.) podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, pro zločiny podvodu ustanovení § 209 odst. 1,4 písm. d) trestního zákoníku (za body 2.1 až 4.1) úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let, kdy podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku ho zařadil pro výkon trestu do věznice s dozorem.
2. Dále podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložil obžalovanému peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy výše denní sazby byla stanovena částkou 1000 Kč, tedy celkem 100.000 Kč. Zároveň podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku stanovil pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let.
3. Obžalovanému R. C. uložil podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let, kdy podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku ho pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou.
4. Dále podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1,2 trestního zákoníku uložil obžalovanému peněžitý trest ve výši 100 denních sazeb, kdy výše jedné denní sazby stanovil na částku 1000 Kč tedy 100.000 Kč celkem.
5. Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku stanovil pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání 2 let.
6. Nakonec podle § 229 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovaným povinnost společně a nerozdílně uhradit škodu poškozeným a to M. S. v částce 734.535 Kč, V. V. a M. V. ve výši 300.000 Kč, M. C. ve výši 1.217.713 Kč.
7. Dále podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená A. F., J. N. a D. N. odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
8. Nakonec podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození V. V., M. V. odkázáni se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
9. Proti tomuto rozsudku si včas a řádným způsobem podali odvolání městský státní zástupce a oba obžalovaní.
10. Městský státní zástupce si podal odvolání v neprospěch obžalovaných a to konkrétně do výroku o zařazení obžalovaných do jednotlivých typů věznic a do výroku o náhradě škody.
11. Městský státní zástupce konstatuje, že nemá výhrady vůči skutkovým zjištěním, právním hodnocením věci, avšak měl výhrady pro použití ustanovení trestního zákoníku ohledně zařazení obžalovaných do jednotlivých typů věznic, neboť evidentně ukládal tyto typy věznic dle ustanovení trestního zákoníku účinného jen do 30.9.2017, kdežto správně měl použít nyní účinný

93/2020

trestní zákoník, který zná již jen dva druhy výkonu trestu a to věznicí s ostrahou či zvýšenou ostrahou. Má za to, že správně měli být oba zařazeni pro výkon trestu podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku do věznic s ostrahou.

12. Dále namítá, že poškození M. S. a M. C. požadovali větší částku jako náhradu škody než jim byla přiznána a z tohoto důvodu soud pochybil pokud opomněl tyto odkázat se zbytky jejich nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 trestního řádu.
13. Obžalovaní prostřednictvím svých obhájců též odůvodnili odvolání, kdy JUDr. Ladislava Palatinová jako jedna z obhájek trvá a tom, že soud I. stupně po zrušení věci nesplnil pokyny odvolacího soudu, kdy má za to, že obžalovaní měli finanční zdroje na pokrývání uvedených skutků, kdy odkazuje na zástupce věřitelů obžalovaných, kdy dle jejího názoru tyto zdroje obžalovaný podporují.
14. Dále nesouhlasí s hodnocením svědecké výpovědi svědka K., kdy dle jejího názoru tento jednoznačně potvrdil finanční zdroje pro obžalované. Stejně tak dle jejího názoru to potvrdil i svědek H., Č. a R.. Dále se domáhala výslechu znovu všech poškozených. Má za to, že svědkyně F. je nevěrohodná, stejně jako ostatní poškození. Nesouhlasí se závěrem soudu I. stupně, že poškození neobdrželi částky, na které zněly úvěrové smlouvy. Též nesouhlasí s tím, že původně zproštěný skutek týkající se poškozených H., kdy je považuje za manžele, byli naopak uznáni vinnými a dle jejího názoru se s touto změnou názoru soud I. stupně nevypořádal. Taktéž nesouhlasí s uloženými tresty a navrhuje, aby věc byla zrušena a vrácena k novému projednání.
15. Obhájce obou obžalovaných JUDr. Michal Pokorný učinil návrh aby před odvolacím soudem byli znovu vyslechnuti fakticky všichni poškození a další osoby jako H., K. a Č. a dále byly zopakovány důkazy listinného charakteru.
16. Obhájekyně JUDr. Ilona Pokorná stejně jako v předchozí fázi, jak bude dále zmíněno, velice široce na celkem 29ti stranách se zabývá jednak pochybeními soudu I. stupně, kdy má stejně za to, jako předchozí obhájce, že soud I. stupně nesplnil veškeré pokyny odvolacího soudu, zejména pak se domáhá zjištění jednotlivých dluhů u jednotlivých poškozených, neboť odvolací soud v předchozím zrušovacím usnesení mu tuto povinnost uložil.
17. Povinnost zjištění finanční zdroje obžalovaných tak, jak mu uložil odvolací soud, soud I. stupně dle jejího názoru splnil a dle jejího názoru svědci K., H. a Č. tyto zdroje potvrdili. Dále pod bodem II) podaného odvolání velice podrobně analyzuje výpovědi poškozených, kdy dospívá průběžně u každého z nich k názoru, že poškození nevypovídají pravdu, že jejich výpovědi jsou rozporuplné pokud vypovídají v rámci jednoho skutku, vesměs manželé, kdy závěrem má za to, že soud nesprávně vyhodnotil provedené důkazy, nesouhlasí se skutkovým zjištěním a fakticky se domáhá toho, aby skutkový děj byl vystaven na výpovědích obžalovaných a svědků tak jak již byli zmíněni, kteří měli dle jejího názoru potvrdit finanční způsobilost obžalovaných k plným půjčkám tak jak byly sepsány.
18. Závěrem navrhla, aby dle jejího názoru vadně provedené důkazy či nedostatečně provedené byly provedeny odvolacím soudem a následně aby byli obžalovaní ve všech bodech obžaloby zproštěni.
19. Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal všechny výroky napadeného rozsudku tak, jak byly napadeny odvoláním jak obžalovaných tak státního zástupce, přezkoumal i způsob řízení před soudem I. stupně a dospěl k následujícím závěrům.
20. Pro úplnost je nejdříve třeba připomenout, že se nejedná o první rozhodnutí ve věci, neboť Městský soud v Brně již dne 14.9.2017 rozhodoval v této věci, kdy na stejném skutkovém základě vyjma bodu 3.1) kdy dospěl k závěru, že se skutek nestal podle § 226 písm. a) trestního řádu, uznal obžalované vinným totožně jako nyní, kdy obžalovanému M. K. pod bodem I) upustil stejně jako nyní od uložení souhrnného trestu, dále za skutky pod bodem 2.1, 2.2, 3.1 a 3.2 uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let ve věznicí s dozorem. Za III) za skutky

93/2020

uvedené pod bodem 4.1 a 4.2 uložil další trest odnětí svobody v trvání dvou let ve věznici s dozorem a stejně jako nyní peněžitý trest ve věznici 100 denních sazeb v částce 1.000 Kč.

21. Obžalovanému C. za I) nejdříve upustil od uložení souhrnného trestu k rozsudku Okresního soudu v Kroměříži pod bodem 1). Za II) uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 let s výkonem ve věznici s ostrahou a dále stejný peněžitý trest a oběma uložil též trest odnětí svobody jako trest náhradní v trvání 2 let, pokud by nebyl zaplacen peněžitý trest. Nakonec podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovaným zaplatit způsobenou škodu J. N. v částce 270.000 Kč, M. S. 734.535 Kč, V. V. a M. V. ve výši 250.000 Kč, M. C. 1.417.713 Kč, Janu B. 400.000 Kč. Dále podle § 229 odst. 1 trestního řádu poškozenou A. F. odkázal s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních a nakonec podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškozené J. N., D. N., V. V. a M. V. odkázal se zbytky jejich nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
22. Odvolání jak státního zástupce tak obžalovaných odvolací soud usnesením ze dne 26.7.2018 pod sp. zn. 9 To 464/2017, vyhověl a napadený rozsudek zrušil a vrátil k novému projednání.
23. Tehdy odvolací soud vytkl soudu I. stupně řadu drobných procesních pochybení. Dále že řada výslechů nebyla vedena řádně, že nebyly zjištěny veškeré skutečnosti z výpovědí svědků, uložil soudu I. stupně některé výslechy zopakovat a zejména pak, což odvolací soud považuje za nejpodstatnější zjistit majetkové poměry jak poškozených, aby bylo zřejmé, jaké vlastně dluhy měli, zda odpovídají těm tvrzením poškozených, tedy že nepotřebovali tak vysoké částky a tvrdí obžalovaní prostřednictvím jak výpovědí, tak z předložených smluv a na druhé straně aby bylo řádně zjištěno, zda obžalovaní vůbec měli takhle velké prostředky jak se tvrdí v jejich smlouvách, neboť ze spisu majetkové poměry společnosti XXXX vůbec nebyly doloženy. Nakonec bylo soudu I. stupně vytknuto, že v odůvodnění rozsudku nepostupoval přísně dle ustanovení § 125 trestního řádu, tedy že odůvodnění je kusé a fakticky nepřezkoumatelné.
24. Zároveň si v neprospěch obžalovaných tehdy podal odvolání státní zástupce, kdy tento nesohlasil se zprošťující částí rozsudku, kdy namítal, že situace u rodiny H. je fakticky stejná tak jak je u ostatních poškozených a domáhal se v tomto smyslu odsuzujícího rozsudku.
25. Pokud jde o způsob řízení před soudem I. stupně, tak zde odvolací soud žádné závady neshledává, neboť veškeré důkazy, které byly prováděny jak v první fázi řízení, tak v druhé fázi po zrušení prvního rozsudku, byly prováděny způsobem tak jak předpokládá trestní řád a proto veškeré provedené důkazy mohl hodnotit ve svých úvahách o vině či trestu.
26. Pokud jde o rozsah provedení dokazování, tak ani zde odvolací soud nemá výhrady. Námitka ze strany obhajoby, kdy i v předchozí fázi řízení se domáhala znaleckých zkoumání, podpisů některých poškozených, kteří si nepamatují na to, zda tu či kterou listinu podepsali, tak s touto otázkou se soud I. stupně ve svém odůvodnění řádně vypořádal a i odvolací soud má za to, že tento důkaz se jeví jako zcela nadbytečný, tak jak bude shrnuto dále. Pokud jde o námitky ze strany obhajoby na hodnocení důkazů soudu I. stupně, tak k tomu lze říci pouze toto. Hodnocení důkazů je výhradním právem soudu I. stupně, to především, a odvolací soud do tohoto hodnocení důkazů může zasáhnout toliko tehdy, pokud jsou důkazy hodnoceny způsobem, který postrádá formální logiku. V dané věci však takovýto jev rozhodně nenastal. Pouhá výhrada, že skutek je vystaven na jiných důkazech, než na výpovědi obžalovaných samozřejmě nemůže obstát. Argumentace obhajoby zdůrazňující drobné rozpory ve výpovědi jednotlivých poškozených by teoreticky mohly mít význam, pokud by jiných důkazů ve věci nebylo. V této trestní věci však o takový případ nejde.
27. Pokud je namítáno, že soud I. stupně nesplnil povinnosti tak, jak mu uložil odvolací soud, tak toto též nemá oporu v provedeném dokazování. Jak je patrné pod bodem 121 odůvodnění rozsudku soud dostatečně vyslechl jak část poškozených tak i dalších svědků, kteří byli navrhováni a též

93/2020

učinil kroky k tomu, aby jednak zjistil majetkové poměry poškozených a též finanční situaci XXXX pod jehož hlavičkou obžalovaní postupovali v závěrečné fázi trestné činnosti a společnosti XXXX. Pokud jde o majetkovou situaci jednotlivých poškozených, tak soud se obrátil na dva subjekty, kde bohužel se nepodařilo zjistit tehdejší finanční situaci poškozených pro odstup času.

28. Pokud jde o majetkovou situaci společností, za které obžalovaní jednali, tak soud vyslechl údajné věřitele obžalovaných R. K., K. Č., M. H., A. R., přičemž jejich výpovědi rozhodně nepotvrdily verzi obžalovaných, tedy že od těchto společností si fakticky půjčovali peníze na jednotlivé skutky. Tvrzení těchto svědků, že peníze půjčovali tzv. na dobré slovo, že se nezajímali o to co obžalovaní s penězi dělají, jak s nimi nakládají, tedy jinak řečeno, nevedli o těchto žádné písemné podklady, čímž bezpochyby by se vystavovali nebezpečí nezaplacení těchto úvěrů ze strany obžalovaných, pokud by se jim zachtělo, jednak evidentně takto postupovali zřejmě z důvodů daňových povinností, stejně tak obžalovaní, pokud vůbec k takovýmto úvěrům docházelo.
29. Nelze též přehlédnout celkový modus operandi jednání obžalovaných. Tito celkem v devíti případech od května 2011 (bod 1) do června 2014 celkově uzavřeli 9 smluv s 9 poškozenými plus eventuálně manželé, manželky či synové, matky a otcové, kdy výjimečně nejmladší je u prvního skutku M. S., ročník XXXX, jinak se jedná vesměs o důchodce Jak B. ročník XXXX, manželé N. ročník XXXX a XXXX, poškozená H. ročník XXXX, V. V. ročník XXXX, manželé C. XXXX a XXXX, A. F. ročník XXXX, D. Ch. taktéž.
30. Jedná se tedy vesměs o osoby buď nemocné nebo přestárle, rozhodně ne osoby, které se umí pohybovat ve finančním světě, jinak by neměly dluhy z předchozího období, dále osoby v tíživé finanční situaci v důsledku svých dluhů. Kdy navíc mezi těmito osobami nebylo zjištěno, jakákoliv spojitost ať bydlištěm, zaměstnáním, či společenskými vztahy a tito v průběhu žalovaného období, tedy cca 3 let popisují jednání obžalovaných fakticky shodně, tedy že požadovali jistou částku, pak z nátlaku obžalovaných podepsali papíry, aniž je četli na podstatně vyšší částky, přičemž se vždy zavázali, přesněji řečeno dali do zástavy své nemovitosti, kdy v uvedených smlouvách stejně u všech poškozených jim byla uložena povinnost, aby ve velmi krátké době jednak uzavřeli pojistku proti možnosti nesplácení. Pojistku na uvedenou nemovitost, kdy neuzavření těchto pojistek bylo dle smluv sankcionováno zesplatněním celé půjčky do jednoho měsíce, kdy navíc veškeré půjčky, o které se zde jedná, byly na krátkou dobu cca 3 měsíců vždy. Přičemž ve smlouvách byl standardně též splátkový kalendář na relativně malé částky několika tisíc Kč, avšak po dobu 15ti let.
31. Z výše uvedeného lze tedy dovodit, že obžalovaným fakticky nešlo o to, aby poškození spláceli peníze tak, jak jim bylo uloženo, ale jejich úmyslem bylo zmocnění se jejich nemovitostí. Tato skutečnost je nejmarkantněji obsažena ve skutku 3.1 týkající se nemovitosti V. H., nar. XXXX, tedy v době uzavření smlouvy 87 let, kdy tato poškozená rozhodně nemohla obdržet od žádné pojišťovny pojištění, to je s ohledem na její věk zcela vyloučeno a představa, tak jak obžalovaní tvrdí, že považovali za zcela běžné, že tato svědkyně bude 15 let splácet částku něco přes 3.000 Kč se jeví jako zcela absurdní. Podobná, byť ne tak dramatická situace je fakticky u všech poškozených, kteří vesměs již byli důchodci či invalidními důchodci, takže zejména tyto okolnosti správně vedou k závěru, že ze strany obžalovaných se nejednalo o to, že někomu půjčí peníze a ve splátkovém kalendáři budou čekat až jim budou vráceny, avšak jejich úmysl byl zcela jednoznačný dostat poškozené do situace, kdy je splatný náhle celý dluh a přichází v úvahu hojení se zástavou nemovitostí.
32. Soud I. stupně velmi obšírně a velmi podrobně v odůvodnění rozsudku na rozdíl od rozsudku předchozího podrobně analyzoval jednotlivé provedené důkazy a tyto následně od bodu 118) a následně odůvodnění zhodnotil i v jejich komplexním souhrnu. Těmto úvahám a závěrům nelze

93/2020

vytknout nic, kdy i odvolací soud má za to, že podrobné výhrady k jakýmsi rozporům ve výpovědi jednotlivých svědků je znovu možno připomenout věk poškozených, jejich osobní schopnosti, odstup doby, která uplynula, takže tyto výhrady má odvolací soud za zcela nepodstatné. Podstatné dle názoru odvolacího soudu bylo to, co bylo vylíčeno výše.

33. Pokud jde o právní hodnocení věci tak v daném okamžiku soud kvalifikoval jednání obžalovaných zcela správně dle příslušných ustanovení zvláštní části trestního zákoníku.
34. S ohledem na skutečnost, že od 1.10.2020 je účinná novela trestního zákoníku 333/2020, která výrazným způsobem změnila hranice výše škody prospěchu nákladu k odstranění poškození životního prostředí a hodnoty věci § 138 odst. 1, kde se nově stanoví co je škodou nepatrnou, malou škodou, škodou větší, značnou škodou, či škodou velkého rozsahu. Tak nezbylo odvolacímu soudu než akceptovat tuto změnu, neboť tato změna rozhodně obžalovaným svědčí, což mělo za následek než celý rozsudek zrušit.
35. Změna hranic jednotlivých přísnějších odstavců se týkala bodu 1), kde částka 734.535 Kč již není značnou škodou dle novely, ale škodou větší, kdy v bodě 2.1, 2.2 je právní hodnocení stejné, neboť škoda přesáhla 1 mil. Kč v součtu.
36. Stejná situace je pod body 3.1 až 3.3, kde opětovně částka překročila 1 mil. Kč a to na 2,2 mil. v souhrnu.
37. Ke změně došlo pod body 4.1, 4.2, kdy opětovně souhrn těchto částek nepřesáhl částku 1 mil. Kč, tak odvolacímu soudu nezbylo než ve prospěch obžalovaných právně kvalifikovat jednání obžalovaný tak jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, tedy ze zločinu podvodu pod bodem 1) a pod body 4.1, 4.2, bylo jednání kvalifikováno jako přečin ve smyslu ustanovení § 209 odst. 1,3 trestního zákoníku ve znění novely 333/2020.
38. Pokud jde o odvolání státního zástupce, tak v tomto směru je třeba dát za pravdu státnímu zástupci, neboť v současné době i v době rozhodování soudu I. stupně již existovaly jen dvě skupiny lišící se ve výkonu trestu odnětí svobody pouhá ostraha či zvýšená ostraha, takže nezbylo než i v tomto bodě napravit pochybení soudu I. stupně.
39. Tyto skutečnosti se nutně musely promítnouti do výroku o druhu a výši trestu. Tresty sice byly ukládány dle přísnějšího ustanovení tak jako minule podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku, avšak ve dvou případech se ze zločinu podvodu stal přečin, nezbylo než uvažovat též o mírném zmírnění trestu odnětí svobody. Nelze přehlédnout, že oba obžalovaní mají evidentně sklony k podvádění, byť těmto okolnostem nelze přihlídnout ve smyslu stěžujících okolností § 42p trestního zákoníku, avšak s ohledem na výši způsobené škody, délku doby páčání, počet skutků správně soud I. stupně dospěl k závěru, že je na místě jen nepodmíněný trest odnětí svobody. Na druhé straně ve prospěch obžalovaných svědčí běh času, kdy od prvního skutku fakticky uplynulo již 10 let, takže odvolací soud dospěl k závěru, že je na místě uložení trestu při spodní hranici trestní sazby v rámci sazby 2 až 8 let v trvání 2,5 roku každému z nich.
40. Taktéž odvolací soud má za to, že na místě je uložení i peněžitých trestů, kdy i v tomto směru je třeba připomenout novelu trestního zákoníku 333/2020, neboť i v tomto bodě je novela pro obžalované příznivější, kdy se nově koncipuje výše náhradního trestu odnětí svobody, neboť nově ve smyslu § 69 odst. 2 trestního řádu, pokud není peněžitý trest zaplacen, trest odnětí svobody se stanoví tak, že každá jedna nezaplacená částka denní sazby se počítá za 2 dny trestu odnětí svobody, tudíž v případě nezaplacení obžalovaným hrozí 200 dnů vězení navíc, což bezpochyby je výrazně méně než 2 roky odnětí svobody.
41. Městský státní zástupce též namítal, že poškozeným M. S. a M. C. nebyly přiznány částky tak jak požadovali a soud I. stupně dle jeho názoru opomněl rozhodnout o zbytku těchto nároků, proto odvolací soud doplnil výrok podle § 229 odst. 2 trestního řádu týkající se V. V. a M. V. též o tyto dva poškozené s tím, že ve zbytku se mohou soudit v civilním řízení.

93/2020

42. Jiné závady ve věci odvolací soud neshledal, z tohoto důvodu odvolání obžalovaných jako nedůvodné zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 10.12.2020

Miroslav Dlouhý v.r.

předseda senátu